
FRANSA-TÜRKİYE:SÜREKLİ BUNALIM-20 ARALIK 2011

Ömer Engin LÜTEM

12.04.2009

Yaklaşık on yıldan beri Türkiye-Fransa ilişkileri, zaman zaman çok uzun olmayan normal dönemler geçirse de esasta bunalımlardan kurtulamıyor.

Bu durumun başlıca iki nedeni vardır:

Birincisi ve en önemlisi Fransanın Türkiye'yi Avrupalı bir ülke olarak görmediği için ABye tam üye olamayacağını belirtmesi ve bazı fasılların müzakeresini önleyerek bu karışıklığını açıkça göstermesidir. Bu açıdan bakıldığında Fransa ile Güney Kıbrıs arasında bir fark bulunmamaktadır. Türkiye Fransanın bu tutumuna her zaman karşı çıkmış olmakla beraber bu karışıklığını Fransa ile olan ilişkilerine yansıtmamıştır. Bu da Fransaya söz konusu politikasını fazla rahatsızlık duymadan sürdürme olanağını vermiştir. Diğer yandan halen Avrupa Birliğinin kendi içinde karşılaştığı bir çok sorun da, bir süre için olsun, bu Birliği Türkiye açısından cazip olmaktan çıkarmıştır.

İkinci sorun Fransanın Ermeni soykırım iddialarına verdiği destektir. Bu destek 2001 yılında Fransanın bir cümlelik kanun çıkararak Ermeni soykırım iddialarını tanıması sonucunu vermiştir. Türkiye'nin bu kanuna gösterdiği tepki, duygusal alanda, çok şiddetli olmuştur. Ancak fiiliyatta Fransaya a karşı hemen hiçbir yaptırım uygulanmadığından veya uygulanmadığından, bir süre sonra iki ülke ilişkileri normal mecrasına dönmüş, hatta gelişme kaydetmiştir. Türkiye'nin itirazlarına rağmen Fransızların bu kanunu çıkarabilmeleri diğer bazı Avrupa Birliği üyeleri için de emsal teşkil etmiştir. Bu çerçevede Hollanda (2004), Slovakya (2004), Polonya (2005), Litvanya (2005) ve Almanya (2005) parlamentoların soykırım iddialarını kabul eden kararlar almaları Fransız misalinden ve aynı zamanda Türkiye'nin tepkilerinin etkisiz olmasından esinlenmiştir. Avrupa Birliği dışında olan İsviçre Parlamentosunun benzer bir kararı (2003) için de durum aynıdır.

2001 yılı kanunundan bir süre sonra Fransız Ermenileri soykırım iddialarını reddedenlerin cezalandırılmasını istemeye başlamışlardır. Epey duraksamadan sonra Fransız Millet Meclisi 2006 yılında bu konuda bir kanun tasarısı kabul etmiştir. Fransız Hükümetinin bu tasarıya açıkça karşı çıkması bu olayın iki ülke ilişkilerini olumsuz etkilemesini bir ölçüde engellemiştir. Bu tasarının kanun haline gelebilmesi için Fransız Senatosu tarafından kabul edilmesi gerekiyordu. Ancak Senato tasarımı beş yıl süreyle gündemine almamıştır. Bunun başlıca nedeni Türkiye'nin itirazları değil, tarihi olaylar hakkında kanun yoluyla hüküm vermenin ve kişileri cezalandırmanın, başta ünlü tarihçiler olmak üzere, Fransada aydın kesimler tarafından uygun karşılanmamasıdır. Geçen Mayıs ayında Ermenilerin zorlaması üzerine tasarı Senato'ya gelmiş ve fakat ilk olarak görüşüldüğü kanunlar komisyonu tarafından Anayasaya aykırı bulunmuş ve böylelikle söz konusu yasa tasarısının kesin olarak gündemden düştüğü kanısı doğmuştur.

Söz konusu tasarının Senato tarafından reddedilmesinde Başkan Sarkozynin belirleyici bir rol

oynadığı anlaşılmaktadır. Fransız Cumhurbaşkanı, Fransanın Türkiyenin AB üyeliği önündeki başlıca engel olmasının iki ülke arasında yeterli sorun yarattığını, bu nedenle ikinci sorun olan, yukarıda değindiğimiz kanun tasarısından kurtulmak gerektiğini düşündüğü ve partisi olan UMPye mensup senatörler üzerinde bu yönde nüfuzunu kullandığı anlaşılmaktadır.

Ancak bir olay, beş ay kadar sonra Başkan Sarkozynin bu tutumunu değiştirmesine neden olmuştur.

Yarın devam edeceğiz.

Kaynak/Source: